

Neşe Gülersoy'suz Dördüncü Yıl

Hayrettin KARADEMİR

Aksoy, «Dede, Eczacı Odasından Neşe hakkında yazı istiyorlar» deyince, ilkin çok mutlu oldum. Ama sonra, sonra Neşe ile dolu beynim zonklamaya, çatlıyan yüreğim çırpınmaya başladı. Doğruydum, Neşe'yi bencileyin kimse tanıyamazdı. O'nunla ben bir bütün elma idik. Şimdi elmanın yarımı vardı ortalıkta. O yarım elma kimbilir kaçınıcı kez (NEŞE) diye başlayan yazısını daktilosundan çıkarıyor, beğenmiyor, olmadı diyor yırtıyor, yeniden yazıyor tekrar yırtıp yakıyordu. Bu yazının kaderi de belki aynı olacak. Ama görev yapılmalı. Yapılacaktır.

Neşe'yi isterseniz bendeki neşe anlatsın ilkin.

«Dedeciğim, ben 1950 yılının Şubat ayının son günü doğmuşum. Onun için işte böyle suluyum. Doğum günüm bile bazen 28 bazen 29 Şubat'tır. Biliyor musun senin yanında, yani bugünkü yerime nerelerden geldim. Boğaz gazinolarında arkadaşlarla sabaha değin masa üstlerinde oynayıp, yurda yalınayarak gelirdim. Diskolar, kafeteryalar bizim meskenimizdi. İşte İstanbul'a son altı günlük geziyi bunun için yaptım. Tek tek eski yaşantı yerlerime gittim. İnan canım Dedem inan, iğrendim oralarından. Hani bir gün senin bahçede bir itin şeftali yemesinden nasıl iğrenmişim, öyle oldum. Artık benim yerim halkımın ter kokuları,

ter, sigara bilmem ne kokan kahvelerde yaptığımız tartışmalar beni mutlu ediyor. Şimdi yaşıyorum. ben, şimdi. anladın mı Dedeciim? Yaşıyorum... Diye boynuma sarılmıştı.

Boynum sıcacık halâ, sıcacık.

Neşe'nin 4 aylık Avrupa Parle-mentosundaki stajyer öğrenciliği politika konusunda deneyim kazanmasını sağladı. Orda gördükleri O'nu politika ile daha ciddi ve daha çok ilgilenme kararına varmasını sağladı. Ancak

Ülkemizde politik arena üçkağıtçıların tekelinde olduğu için Neşe nedenli başarılı oldu bilemem. Ama yaşayabilseydi cüce politikacıların O'nun elinden çekecekleri vardı.

Neşe'yi anlatmaya çalıştığım şu acılı günde bile (Politika) diye tutturdum. Bakın neden.

Biz, siz, veya birileri, istesekte istemesekte üç kişni nolduğu yerde politika vardır, var olacaktır. (Ben politikaya karışmıyorum) sözcüğü yasalardan sakınmak için değilse, tam bir üçkağıtçılıktır. Hiç politikaya karışmıyorum diyenler onun için boğulmak üzeredirler. Yoksa gerisi sadece yutturmaca, aldatmacadan ileri gitmez.

Neşe pekçokları gibi hastayım diyene fazla fazla ilaç verip bol para kazanmayı hiç düşünmedi. Reçeteye fazla ilaç yazan doktorlarla tartışmalarını çok izlemiştir.

Müşterilerine hastalığına iyi gelecek olan en ucuz ilacı verirdi.

Bir gün Üçüncü Bölge Eczacılar Odası kongresine gittik. Yönetimin eleştirisini yaptı. Oda kongresinde ilk kez oluyormuş böyle bir eleştiriri. Aradan zaman geçti. Eczanesinde otururken üç arkadaşı geldiler. Kongre olduğunu, yönetime aday olmaları gerektiğini kararlaştırdılar.

Bu karardan sonra tut tutabilirsen Neşe'yi. Gece gündüz demeden çalıştı. Tüm Manisa'yı dolaştı. Kongreye çok güçlü olarak gitti. Yönetimi aldılar. Oda Sekreteri seçildi.

Görev sorumluluğu bilinciyle bilimsel çalışmaya başladı. Üyelerin ekonomik bağımsızlığı olmadan gerçek bağımsız olamayacağını biliyordu.

Uzun ve yorucu çalışmalardan sonra (Eczacılar Sınırlı Sorumlu Üretim - Tüketim ve Dağıtım Kooperatifi) tüzüğünü hazırladı. Manisa eczacıları olayı içtenlikle benimsedi. Kurucular yönetiminde görev aldı. Kuruluş işlemlerini Ankara'da onaylattı. Kooperatif çalışmaya başladı.

Bu işi başardığımda nasıl mutlu olduğunu gördüm. O mutluluğu birlikte yaşadık. Ben yedi yıllık birteligimizde Neşe'yi bu denli mutlu birkez daha görebildim. O da haklı bir greve katıldığımdan işsizliğe mahkûm edilen dostu Hanımşah'a iş bulduğumuz gündü. O gün nasıl mutluydu, nasıl...

Neşe'nin mutlu olmasıyla neşeli

olması ayrı şeylerdi. O her durumda neşeliydi. Bu neşesi tarihi haklılığı bilincinden kaynaklanıyordu. Tüm engellere, ihanetlere, uçkağıtçılıklara karşın toplumsal devrimin durmamacasıya sürdüğünü biliyordu. Belki duraksamalar yeni ve daha üst sıçramaların müjdecisiydi.

Öyle de oldu ve olacak...

Geçende dost bir eczacıya rasladım. Kendisine, (Kooperatiften ne haber) diye sorduğumda, yanıtı beni de Neşe denli mutlu etti. Dost, (Yarın Eskişehir'e Kooperatifler Birliğini kurmak için gidiyorum. Sayımız otuza yaklaştı) dedi.

Manisa Verem Savaş Derneğinin başkanı olarak hastalara gerekli olan şeyleri sağlamak için kimlere yalvarmadı kimlere.

Dalgın dalgın yoluma devam ettim. Acaba dedim, zalimlerin kurşunları O'nu şehit etmeseydi daha neleri başarırdı? Ve yalnız Neşe mi? Kim planlamıştı bu cinayetleri? Kimlerdi kardeşi kardeşe vurduranlar? Tavşana kaç, taziye tut diyenler kimlerdi? Yurdumuz ve insanlarımız üzerinde hangi emperyalist güçler kumar oynuyor ve hep kazanıyordu? Bu oyun nasıl bozulacaktı?

Bunları düşündü Neşe. Hep bunları düşündüğü için şehit edildi.

Avrupa Parlementosundan dönüşünde havaalanının toprağını saygıyla nasıl öptüğünü gördüm ben. Ve (Dedeciğim, bana ve benim gibi düşünenlere en büyük işkence Yurt hasreti olsa gerek. Dayanamadım, günüm dolmadan gel-

dim) deyip saatlerce ağladığını gördüm ben O'nun.

İnsanın en doğal hakkı olan yaşam hakkı elinden alınan Neşe'nin yakın dostları Avrupa Parlamentosu Genel Sekreteri sayın Frankli Hansen'e, Sosyalist Grup Sekreteri Bayan Finola'ya, o dönem AET Türkiye Baştemsilcisi dost Jan Paul Papa'ya, Lüksemburg şehrinin en büyük caddesine (NEŞE GÜLERSOY) adını veren yöneticilere

minnet ve saygılarımı sunarım.

Hep beynimde ve yüreğimde yaşayacak sevgili Neşe, bilemem seni anlatabildim mi? Ama şunu bil ki, hep, bizimlesin. Adını koyduğun torunum Nazım seni benim kadar tanıyor.

Guzum benim anılarının önünde saygıyla eğildim...

HAZİRAN 1983
BALIKLIOVA